

[Peter Ravn.]

i landet. Hvis man anvender regnskabsåret 1958-59 som basis, betød de forhøjelser, der blev gennemført sidste forår, en stigning i udgifterne på 40 mill. kr. årlig.

Nu har vi jo heldigvis ikke haft så stor arbejdsløshed, og derfor har der heller ikke været en så stor stigning i udgifterne; men for hver enkelt arbejdsløs betød disse ændringer vel alligevel en forhøjelse på en 20-25 pct. Det kan yderligere tilføjes, at på grund af de nye tilskudsregler for kasserne kunne forhøjelserne gennemføres uden væsentlige stigninger i kontingent.

Lovændringerne sidste forår betød altså — det vil jeg gerne slå en streg under ved denne lejlighed — en virkelig reform af vor arbejdsløshedskasselovgivning. Dermed være ikke sagt, at der for tid og evighed ikke skal ske ændringer deri. Når tiden og udviklingen kræver det, må arbejdsløshedsløvgivningen som al anden lovgivning selvfølgelig moderniseres og revideres.

Når man nu rejser spørgsmålet om en ekstraordinær hjælp til langvarigt arbejdsløse, vil jeg gerne sige, at denne sag er jo ikke rejst af arbejdsløshedskasserne, og så vidt jeg har forstået, vil den heller ikke blive rejst derfra. Det turde dog være en væsentlig ting i denne forbindelse, da kasserne jo, som lovforslaget er udformet, skal betale langt den største del af udgifterne til denne ekstraordinære hjælp.

Må jeg i øvrigt i denne forbindelse også henvise til loven om offentlig forsorg, efter hvilken kommunerne jo har mulighed for at hjælpe særlig vanskeligt stillede ledige, en bestemmelse, som jeg har indtryk af benyttet i ret stor udstrækning.

Den ærede ordfører for forslagsstillerne har både i sin fremsættelsestale og i talen i dag henvist til de særlige forhold, der findes i Nordjylland og andre steder i landet omkring arbejdsløshedsøerne. Vi er vist fra alle sider enige om, at der findes særlige problemer i disse områder. Det er dog min opfattelse, at det ikke i første række er et arbejdsløshedskassespørgsmål, men at det i langt højere grad er et spørgsmål om egnsudvikling. Ved den revision i foråret af arbejdsløshedskasselovgivningen, jeg har omtalt, blev der gennemført en række bestemmelser med det formål at fremme bevægeligheden på arbejdsmarke-

det. Når en mand får anvist arbejde et væsentligt stykke fra sin bopæl, kan han få tilskud til rejse, han kan få tilskud til dobbelt husførelse, han kan få hjælp til boligindskud, ligesom arbejdsanvisningskontoret vil være ham behjælpelig med at skaffe bolig. Med disse bestemmelser tror jeg man kan sige, at vi er nået så langt, som det er muligt at nå gennem arbejdsløshedskasselovgivningen. Det, der videre må fremmes, er egnsudviklingen, og jeg kan tilsige mit partis støtte til enhver bestræbelse for at fremme den industrielle udvikling i disse områder af landet. Det kan måske blive nødvendigt at overveje visse ændringer i loven om egnsudvikling, og jeg vil gerne bede den højtærede handelsminister have sin opmærksomhed henvendt herpå. Det må være muligt i disse områder at skabe en erhvervsmæssig udvikling, så de arbejdsløse kan komme i arbejde.

Jeg har forstået den ærede ordfører for forslagsstillerne sådan, at man ønsker spørgsmålet behandlet i et udvalg; det har vi intet imod. Jeg regner med, at det ærede medlem selv stiller forslag herom.

Søren Andersen: Det foreliggende lovfor-
slag skal ikke foranledige mig til at gå ind i en større debat om arbejdsløshedslov eller beskæftigelse, men jeg skal knytte et par bemærkninger til lovforslaget, idet jeg ikke finder, at den nuværende situation, hverken med hensyn til beskæftigelsen eller når vi tænker på vinteren, i særlig grad motiverer forslaget. Jeg tror også, man kan sige, at den nugældende lov — som det allerede er fremhævet af den foregående ærede ordfører — navnlig med de ændringer, der fandt sted sidste år, viser, at man har opmærksomheden henvendt på de områder, der endnu har nogen ledighed. Jeg tænker i den forbindelse på bestemmelserne om rejsegodtgørelse, flyttehjælp og hjælp til dobbelt husførelse. Det må jo være i alles interesse, at man i videst mulig udstrækning søger at harmonisere forholdene, så vi kan få hele befolkningen i arbejde.

Må jeg nævne, at jeg — ligesom vi nu har hørt at det var tilfældet med flere andre ærede medlemmer — overværede den fjernsynsudsendelse om arbejdsløsheden, der fandt sted for ikke så længe siden, og undrede mig over, at der i denne udsendelse